

[Jensen (Broby).]

tilbage til Hartkornsskatterne og væk fra det frie Skøn ved Jordvurderingen, som er det, der er sat ind i Loven.

Med det samme jeg er ved Skatterne, kunde jeg have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister har foretaget eller ladet foretage nogle Udregninger over, hvordan Landbrugernes Skat er i Forhold til Bybeboernes, og hvordan Stigningen af Landboernes Skattebyrde er sammenlignet med Byernes Skattebyrde. Jeg ved ikke, hvorfra disse Beregninger stammer, thi i Statistisk Departements officielle Beretninger kan jeg ikke finde dem. Jeg forudsætter imidlertid, at Tallene er rigtige, ud fra den Betragtning, at den højtærede Statsminister ikke fra Folketingets Talerstol kan fremføre Tal, som ikke er fuldstændig paalidelige.

Jeg gaar altsaa ud fra som aldeles givet, at den højtærede Statsministers Tal er aldeles rigtige; men jeg vil gerne gøre den højtærede Statsminister opmærksom paa, at han kan ikke anvende Tallene paa den Maade, han har gjort, uden at give et falsk Billede. Den højtærede Statsminister nævnte, at i 1901 betalte Landbrugerne pr. Individ i direkte Skat 41 Kr., i 1929 betaler de 120 Kr., medens den øvrige Befolkning i Landdistrikterne, som den højtærede Statsminister altsaa har skilt ud, i 1901 betalte 5 Kr. i Skat og i 1929 56 Kr. Byernes Befolkning betalte i 1901 og i 1929 henholdsvis 22 Kr. og 133 Kr. i Skat. Og saa siger den højtærede Statsminister med en lille Smule Triumferen i Stemmen: Af disse Tal kan man se, at Landbrugerne i en 30 aarig Periode er sluppet med en Skattestigning paa 3 Gange Skattens Størrelse, medens Ikke-Landbrugerne i Landdistrikter i samme Tidsrum har haft en Stigning paa 11 Gange og Bybefolkningen en Stigning paa 6 Gange Skattens Beløb.

Men saaledes kan man ikke benytte disse Tal, højtærede Statsminister; det giver et fuldstændig galt Billede af de virkelige Forhold. Selvfølgelig er det en Forglemmelse af den højtærede Statsminister, at han ikke har faaet givet de nødvendige Kommentarer til disse Tal. Jeg kan ikke tænke, at den højtærede Statsminister bevidst har villet give en misvisende Fremstilling af dette Forhold, og derfor maa det være en Forglemmelse.

Sagen er den, at Skatteforskydninger ikke kan bedømmes statistisk uden at ses i Forhold til Befolkningsforskydningerne i

samme Tidsrum, og tager man Befolkningsforskydningerne i samme Tidsrum i Betragtning; vil man se, at i de rene Landkommuner er Befolkningen kun vokset med 4,6 pCt., medens Stationsbyernes Befolkning er vokset med 217 pCt. og Byernes med 62 pCt.

Se, naar man tager dette i Betragtning, højtærede Statsminister, saa kommer der et andet Billede frem, thi det er jo særlig den stærke Vækst i de bylignende Bebyggelser og ikke i Landkommunerne, der har bevirket den store Stigning i Skatteudskrivningen. Først naar man tager dette med i Fremstillingen, faar man det rigtige Billede og de rigtige Kendsgerninger frem, og disse Kendsgerninger er altsaa, at Befolkningen i de bymæssige Dele af Landkommunerne fra 1901 til 1930 er vokset 47 Gange saa stærkt som Befolkningen i de rene Landdistrikter og 13—14 Gange saa stærkt som Befolkningen i Byerne. Se, naar det tages i Betragtning, højtærede Statsminister, saa siger Tallene noget helt andet... (*Statsministeren* [Stauning]: Ikke Spor!). Medens Landbrugernes Skat er forhøjet 3 Gange — det var det, Statsministeren sagde — og Ikke-Landbrugernes 11 Gange, saa er Landbrugernes Tal gaaet ganske langsomt frem med 4,6 pCt., medens Ikke-Landbrugerne ude i Landdistrikterne er vokset 47 Gange saa stærkt som Landbrugerne og Byboerne kun 13—14 Gange saa stærkt som Landbrugerne. Det giver fuldstændig det modsatte Billede, det er Tallene i den rette Belysning, men de siger ikke det samme som den højtærede Statsminister, og derfor er det, jeg har ønsket at føre disse Ting frem.

Men der er endvidere en Ting til, jeg vil gøre opmærksom paa med Hensyn til den højtærede Statsministers Tale. Den højtærede Statsminister siger, at Landbrugernes Andel i de samlede direkte Skatter i 1901 var 48 pCt., den er nu dalet til 22 pCt. Ja, de er sikkert rigtige, disse Tal, men der skal man ogsaa tage det andet i Betragtning, der faar man ogsaa kun den halve Sandhed frem, og halve Sandheder giver tidt et falsk Billede. Den hele Sandhed er netop, at i de sidste 30 Aar har hele Erhvervsudviklingen forskubbet sig saaledes, at de selvstændige Landbrugere, naar man tager Forsørgere og Ikke-Forsørgere under eet, nu kun udgør 20 pCt. af Landets samlede Befolkning, og naar man tager dette i Betragtning, er det, at Tallene kommer til at vise noget andet, og saa har man maaske Lov til at lægge det ind i dem, som det ærede Medlem Hr. Olav Olsen lagde ind i dem, at her er ikke vist Kærlighed til det danske Landbrug, men noget af en Haan